

ПАМ'ЯТІ

БОДНЯ

Ігор Федорович

До 90-річчя з дня народження

Завідувач кафедри рентгенології і радіології Харківського медичного інституту (ХМІ) з 1967 до 1978 р. і з 1981 до 1982 р., Ігор Федорович Бодня народився 12 жовтня 1923 року в селі Опанасівка Перещепинського району Дніпропетровської області у сім'ї службовців.

У 1940 році він закінчив середню школу з атестатом відмінника і з вересня 1940 до червня 1941 року навчався в Одеському інституті інженерів водного транспорту.

З початком Великої Вітчизняної війни Ігоря Федоровича було призвано до лав Червоної Армії, він був учасником бойових дій з самого початку Великої Вітчизняної війни до останнього її дня і зустрів день Перемоги на берегах Ельби у званні гвардії капітана. Молодий воїн був неодноразово тяжко поранений, але завжди повертався після шпиталів у свою частину.

За зразкове виконання бойових завдань командування, особисту хоробрість І.Ф. Бодню було нагороджено орденами Червоного Прапора,

Вітчизняної війни II ступеня, Червоної Зірки і медалями — «За перемогу над Німеччиною», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна». Він мав особисті подяки командувача, до 40-річчя Перемоги був нагороджений орденом Вітчизняної війни I ступеня.

У 1948 році, після демобілізації, І.Ф. Бодня вступив на І курс лікувального факультету Харківського медичного інституту, який закінчив з відзнакою у 1954 році, та був зарахований асистентом на кафедру рентгенології і радіології.

У 1960 році молодий лікар захистив кандидатську дисертацію на тему: «Матеріали до рентгенологічних досліджень зовнішнього дихання при пневмоконіозах», а через 2 роки його обрано доцентом. У 1967–1982 роках Ігор Федорович очолював кафедру рентгенології і радіології ХМІ.

Це був рентгенолог широкого профілю. Широко відомі його роботи в галузі рентгенопульмонології, радіонуклідної діагностики функції внутрішніх органів при вібраційній хворобі. Багато уваги І.Ф. Бодня приділяв науковим розробкам технічних питань рентгенодіагностики: рентгенографії легенів, зонографії, рентгенографії шлунково-кишкового тракту променями підвищеної жорсткості. Ним було сконструйовано трифазний рентгенокімограф легенів, м'який тубус для прицільних знімків шлунково-кишкового тракту.

За успіхи в науковій і практичній діяльності науковця нагороджено знаком «Отличник здравоохранения», за кращі наукові роботи відзначено дипломами і премією ім. І.І. Файншмітта Харківського наукового медичного товариства.

Під керівництвом І.Ф. Бодні виконано 7 кандидатських дисертацій з найактуальніших медичних проблем.

Перу цієї талановитої людини належать 90 публікацій, зокрема 2 монографії, 29 винаходів та раціоналізаторських пропозицій. Ігор Федорович був членом правління Всесоюзного товариства рентгенологів і радіологів, учасником всесоюзних і республіканських з'їздів.

Високоєрудований лікар-рентгенолог, він багато сил віддавав удосконаленню рентгенологічної служби міста і галузі. Лікарська діяльність Ігоря Федоровича здобула загальну повагу медичної

громадськості Харкова, його численних пацієнтів.

Заслуженою популярністю користувались його лекції для студентів, доповіді і семінари на засіданнях Харківського наукового товариства рентгенологів і радіологів, головою правління якого він неодноразово обирався. Рентгенологи Харкова зверталися до Ігоря Федоровича з діагностично найскладнішими випадками і завжди отримували ґрунтовну консультацію і достовірний діагноз.

Останній рік свого життя, вже тяжкохворий, І. Ф. Бодня продовжував застосовувати свої глибокі професійні знання у видавничій роботі як провідний редактор розділу «Українського радіологічного журналу».

У пам'яті численних учнів, колег, рентгенологів України Ігор Федорович Бодня назавжди залишиться видатним діагностом і педагогом. Він був не тільки блискучим рентгенодіагностом, але і спеціалістом, котрий, як ніхто, розумів роль рентгеновської техніки і технології у низці послідовних операцій, що завершуються прийняттям правильного діагностичного рішення. Це факт, що його вирізняло сприйняття естетики рентгенограми не тільки як ознаки професійної культури персоналу рентгенодіагностичного кабінету, але й як найважливішого чинника запобігання найбезглуздішим діагностичним помилкам.

*Чл.-кор. НАМН України,
професор М.І. Пилипенко,
завідувач кафедри радіології
і радіаційної медицини ХНМУ*